

KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCJ CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 29. LIŚTOPADA 1862. ROKU W SOBOTE

z Petersburga V. S. 18. Listopada.

Półkownik Siemionow naznaczony komendantem Uglickiego regimentu muszkietyerów. Na własną prośbę uwalnia się od służby: Pawłogradzkiego półku huzarów Półkownik Tyzenhauzen z mundurem; Podpółkownik Slepuzhin, Major Czerniaiew z rangą wyższą do służby cywilney, Riazkiego regimentu muszkietyerów Major Złotnicki z rangą wyższą do teyże służby. Półkownik Miller umieszczony w 1. półku strzelców; Półkownik Welaszów w 3; Neithart w 6; Półkownik Tychanowski w 12. Półkownik Kniper w 11; Półkownik Zmiiewski w 13; Półkownik Zubow naznaczony komendantem Ekaterynburgskiego regimentu muszkietyerów. Uwalnia się od służby dla niezdro-
ria: Szef Nowhorodzkiego regimentu muszkietyerów Generał Major Fertez, Szef 1. strzelców półku Generał Major Michelson 2. miejsce pierwszego zastąpi Generał Major Repniński; drugiego Półkownik Dawidowicz. Kazańskiego regimentu muszkietyerów Podpółkownik Uhliczanin uwalnia się od służby z mundurem.

z Wiednia 24. Listopada.

Słychać że Cesarz ratyfikował umowę w Paryżu podpisaną względem dopełnienia nagrody W. X. Toskańskiemu; treść oney dotąd niewiadoma. — Według nowego urządzenia o papierze stoplowanym, najdroższy będzie kosztował 100 zlot. ryńs. pisma peryodyczne z zagranicy przychodzące od arkusza płacić będą 2 gracyary. Kupcy krajowi prośbę podali żądając być uwolnionemi od obowiązku pisania ksiąg swoich na tym papierze; odpowiedzi nie dano; rząd wyrachował, że ten dochód pomnoży się najmniej dwoma millionami zł. ryń do roku. Część zaczęta bankocetłów ma być wkrótce wykupiono. — Przybycie Królowey dwóch Sycyli do naszej stolicy jest spodziewane. Arcy Xiążę Maximilian ma zostać Koadjutorem W. Mistrza Krzyżackiego.

W Ratisbonie rzeczy zbliżają się do końca Posel Francuzki podał notę deputacyi. Zastużyła, mówi, na wdzięczność Rzeszy całej; pilnie roztrząsając dzieło wielkie indemnizacyi. Mądrość iey wydaie się najlepiej w wysłuchaniu prośb od wielu Xiążąt, miast, i osob prywatnych podanych, żąda jednak poseł, ażeby jeszcze co pewniejszego postanowiła o losie duchowieństwa 4 i 5 klasy; tych traktat Lunewilski względem Rzeszy polecił. O płaceniu długów na prowincye za Renem leżące zaciągionych, rozsądne jest urządzenie; niech tylko Panowie przyjmujący w Niemczech nowe dzierżawy, zatrudnią się niezwłocznie wypłatą; co na kżdego z nich przypada. Deputacya po ułatwieniu trudności szczególnych, ma przystąpić nakoniec do ułożenia projektu ogólnego indemnizacyi. „To rzekłszy Laforet, przydaie małe poprawki w słowach projektu drugiego, niektóre wyrzuca, drugie przydaie, inne odmienia, lub z miejsca na drugie przenosi, ażeby żadna już wątpliwość i obojętność nie zostawała.

Przywileje miastom: Hamburg, Breme, Lubeck, Auspurg nadane w całości utrzymać, państwo prosi, aby Deputacya dzieło kończyła.

z Londynu 19. Listopada.

Królowa Jmć po długiej i przykrey chorobie do zdrowia powróciła. — Człowiek od rozumu odeszły, mieniający się synem Starozakonnego Jesse, posłanym na zbawienie świata, chciał wnieść do Monarszego pałacu; lecz go odesłano do szpitalu. — Gdy Admiralicya flotę rozbraia, i do tego stopnia przywodzi, na jakim być powinna w czasie pokoju; z drugiej strony pomnaża się woysko lądowe; niektórym regimentom dopełnić liczbę żołnierza kazano; mia nowicie gwardya; ztąd jednak wnosić nie trzeba, że spodziewany się blizkiej wojny. — Dyktatorowie kompanii wschodnio Indyjskiej obrali Wielkorządcą osad Azyatyckich Kawalera Barlow, na miejscu Margrabiego Wellesley. — Pogłoska niesie, iż Angielskie woyska z Malty nie rychło wyjdą. W Egipcie wojna między Mamelukami a Tureckim żołnierzem nie ustaie; zwycięstwo Bejom zdaie się sprzyjać; przeciwnicy szukają częstokroć zchronienia pod murami Alexandrii. — Politycy tuteysy wiele dziś mówią o odnowieniu dawnych związków, jakie zachodziły między Brytanią W. Austrią i innemi Mocarstwami lądowemi; rząd miał odebrać napomyślniejsze o tém wiadomości; lecz to wszystko czas naylepiey objaśni.

Król Jmć d. 24 ma zagaic Parlament; tym czasem zgromadziła się izba niższa dla wykonania zwyczajney przysięgi, i obrania Oratora. — Wątpliwa jest pogłoska, że liczną eskadrę Francuzi z Toulonu wyprowadzili, która w Carthagenie z Hiszpańską złączyła się miała. W tych dobach Półkownik Despard, z nim 29 osob naywiecy Irlandczyków, aresztowani zostali. Tajna rada Królewska pierwszego examinowała; siedzi teraz w więzieniu w kajdanach. Dziś examen powtórny; między innemi Pitt na radę wezwany Despard, iak słychać, jest podeyrzany o zdradę; żołnierz z spiskowych jeden rzecz oblawił. Zamysłali buntownicy Monarchę na Parlament iadącego zabić; więzę Londyńską opanować, broń między gmin rozdać, bank ubiedz familią Królewską zatrzymać pod strażą u siebie. Do tey roboty spodziewali się znaleźć pomocnikami, naprzód wszystkich więźniów i złoczyńców, iacy się znajdują w stolicy; nakoniec tłum oszukanego gminu.

Ambassador Francuzki Generał Andreossy miał wstępna audyencyą u Monarchy i Królowey; poprzednik Otto wkrótce wiejeżdza do Paryża. — Woyska nasze z Surinam, Demarary, Berbice, Essequibo, Batawskich osad ustępujące, do S. Vincent przybyły. Pisma tuteysze nie przestają głosić, że wielkich zamieszkań na wyspie S. Domingo; gdzie Murzyni bunt podnioszy, wiele osad zniszczyć mieli. Lecz w Guadalupie zupełna jest spokojność. Generał Kapitan Lacrosse oddalonych z kraju obywatelów wzywa, ażeby powracali do własności swo-

tey; tych nawet którym dawniej majątek skonfiskowano. — Do Ceylon rząd posyła wielu inżynierów, z rozkazem uzbrojenia brzegów obszernej i bogatej wyspy. W porcie Toulon skim Francuzi uzbrajają wiele okrętów, ial wnosimy na wyprawę do Louisiany; tamże zgromadza się liczne wojsko lądowe. — Oficerowi nasi z Boulogne powracający powiadają, że Francuzi pilnie ten port opatrnia; 1500 ludu pracuje około fortyfikacyi. — W Lisbonie Xiężna Brezylji syna powiła; tamże aresztować kazano wielu Frannasonów, między innemi uczonojo Da Costa. — Kapitan Trowbridge oznaczony komendantem eskadry w Indyi wschodniej.

Abbot zyskać potrafił jednomyślność głosów, i Oratorem izby niższej obłany. Minister Addington ma żądać u Parlamentu pożyczki 12. millionów FS. — Wyszedł niedawno rachunek dokładny, z którego się pokazuje, jak uciążliwe są te pożyczki skarbowi publicznemu, w ten czas gdy papiery upadają. Podczas Amerykańskiej wojny potrzebował skarb 68. millionów FS. wydano papierów za 87. millionów; podczas wojny niedawno zakończony pożyczylismy 185. millionów; zrobiono papierów 292. milliony.

z Ratisbony 15. Listopada.

W Hildesheim Graf Schulenburg ogłosił kazal co następuje: „Król Jmć Pruski po roztrząśnieniu pilnem skarg zahiesionych przeciw zakonowi la Trappe, rozkazem gabinetowym d. 18. Pazd. pozwolił tymże zakonnikom bawić w państwie swoim do urzadzenia nowego, pod warunkiem jednak, ażeby nie wazyli się przyjmować Nowicyuszów, ani też zprowadzać z zagranicy nowych zakonników. Razem Król Jmć rozkazuje pod karami ciężkimi, ażeby zrzekli się zupełnie edukacyi młodzi, a dzieci które maia u siebie odesłali do ich rodziców; ci wzywaja się niniejszym edyktem, ażeby odebrali synów, jakoż opiekunowie sieroty do klasztoru oddadę, udajac się na ten koniec do Regencyi Padobrnskiej, która im da wszelką pomoc w potrzebie. — Deputacya Rzeska nowe Conclusum napisała odpowiadając Baranowi Hugel na propozycye jego względem Biskupa Liege, i innych duchownych, którym tymczasowie obmyslony być ma sposób do życia. D. 13. Ministrowie pośrednicy konferencyą mieli z Ministrami Deputacyi, odpowiadając na wielorakie przełożenia. Rozumiec trzeba, iż pierwsi wkrótce podadza trzeci projekt wszystkim stronom degodny. Półkownik Wimmer podał Deputacyi prozbę, domagając się o wrócenie 900. tysięcy zlot ryń: które lożył na opatrzenie żywnością twierdz Rzeskich. Dał iemu świadectwo Arcy Xiąże Karol, jako najwyższy w ten czas komendant armii. Deputacya jednak uznala, iż ta pretensya do indemnizacyi należec nie powinna.

z Berne 16. Listopada.

Rząd i Senat odezwę wydali do narodu: „Donosząc ziomkom rada wykonawcza przed 4. miesiącami o ustapieniu wojsk Francuzkich z Szwycaarskiej ziemi, ostrzegła: że posłuszeństwo prawu, ufność, zgoda, pokój, mocne są dochować w całości narodową niepodległość; rozruchy, swary, bunt, zwtocą do oyczyzny koniecznie żołnierza obcego. Nie chcieliśmy nam wierzyć. Ludzie dumni Szwycarom kazali wziąć oręż dla własnego zysku; część jedna wołala o burzenie rządu Konstytucyjnego, postanowionego; druga w milczeniu nie czynna, przyłożyła się jednak do wojny domowej. Cóż zatem poizło? Wojska Francuzkie dziesięćkroć liczniejszy, niżeli w roku przelżył u nas były, wkraezają zewsząd do Cantonów, oręż któryście do piersi naszych zmierzyl, wydzierają zapamiętałym; oświadczając przed obliczem Europy, że w pokoju żyć nie chcecie, i niegodzicie strzedz sami calosci własnego kraju.

Powiedzcie teraz kto cudzoziemców zprowadził na grunt oyczysty? Senat, czyli też rada wykonawcza? którzy owlsem zbłądzili zezwalając zbyt wczesnie na ich ustapienie; poznier zaś; gdy się zapaliła wojna w domu, prędko i rzetelnie przyieli Konsula pośrednictwo, odwracając kłeski wistzące nad narodem; albo raczy czyliż nie jest dziełem naczelników rokofzu, którzy sami sobie dali imię Scytmu w Schwitz związkowego? Oni ociągając się z przyięciem pośrednictwa, obiecując zerwać związek nieprawy, a jednak rzecz przez intrygę zwlekając; pokój zwiastując, a żołnierza trzymając pod chorągwiami, konieczne chcieli aby żołnierz obcy wtargnął do kraju, i dał im pozorą oświadczenia się przyczynę: *Ustapilismy samey przemocy!* Podły wybieg i próżność, szukająca własnej chluby z uszczerbkiem ziomków nienadgrodzonym; fatalne dumnych ludzi obłakanie, które Oyczynę do przepasci wtracić miało; i pogrążyłoby w niey zapewne; gdyby Konsul nie był równie wspaniałomyslnym; jak wielką ma potęgę; i gdyby przeciw myslom i chęci swoich i naszych nieprzyjaciół, nie był postanowiony konieczne zbawie Szwycarow.

Nie tajno nikomu, że Naczelnicy rozwiązanego już rokofzu, wylawszy nierozsądne pretensye w manifestach swoich, jeszcze lud chcą zwodzić, karmiąc go nadzieją obcych posilków, przerażając pogrozkami; czarną farbą nakonec malując u Cantonów czyste zamiary rządu i Senatu; że wezwac Konsula śmieli do przywrócenia Oyczyźnie porzadku i pokoju. Odpowiadamy tym ludziom, że sami iego pośrednictwa szukali. Listy ich do Konsula; Posła; i Ministra Francuzkiego; projekta do nowej Konstytucyi podane; Deputacya wysłana do Paryża, iasnie dowodzą, że rząd Francuzki na swą stronę przeciagnac chcieli. Lecz gdy Buonaparte przemówił, gdy wojnę zgasić kazal, którzy ziomków przeciw ziomkom, brata przeciw bratu uzbroila; odrzucili żądane przez się pośrednictwo, które im niedawno posłużyło do powiększenia liczby stronników swoich

Powiedzmy jeszcze: żeśmy szukali u Konsula rady i pomocy poniewaz że wszystkich Mocarstw ościennych, jedyna dotad Francya niepodległość nam przyznała, traktatami zaręczyła; ona więc sama prawo ma radzić Szwycautom. Dziecie czterech wieków, rewolucya dzisiejsza pokazuje, że dobrze nam zawzię było z Francuzami. Ta prawda na setcu przodków chotliwych wyrta, wolność narodową, zachowała od początku. Dziś nowe macie pobudki trzymać się zwyczajów dawnego. Powiedzmy nakoniec: nie już naczelnikom rokofzu, bo słuchać nie chcą, ale całemu narodowi, że równość praw między Cantonami, zniesienie dziedzicznych przywilejów, obywatelska wolność, nam jest do strzzy oddana; dla ich ocacenia czyliż należało zwlekać wezwanie na pomoc narodu, który to wszystko mógł sprawić. Cośmy uczynili ziomkowie, tak czynić kazala wola walza, iasnie wyrażona w akcie Konstytucyjnym; któryście sami przyieli większośćią głosów.

Taka dawszy odpowiedź na zarzut główny przeciwników, inne opulczamy, które im do ust nienawisć podala; będąc pewni, żeśmy żadney w kraju familli nie zniszczyli; praw nie zgwałcili osobistych żadnego obywatela. Yowlsem, dla tegośmy upadli, żeśmy pobliżali bez miary. Rokofzanie cztery tygodnie panując więcey uwięzili ziomków dziesięć razy, niedogodnych nakazali indagacyi, surbów pisali ustaw, niżeli rząd i Senat od początku postanowienia swojego. Będziecie zniewoleni przykładac się do utrzymania wojsk Francuzkich, które grzech cudzy, walza powolność i obłakanie do kraju zprowadziły. Poddajcie się konieczności na którą zasłużyliście przecie. Zkłońcie serca i umysł do zgody braterskiej i porzadku towarzyskiego; tym sposobem zkróca się cierpienia walze. Pokazcie żeście godni byc narodem

udzielnym; a jeszcze narodem udielnym zostać
możecie. Buónaparte chce jedynie przyłożyć
się do polepszenia losu waszego. Dzięki temu
pośrednikowi, kończemy za chwilę urzędowanie
nasze. Powróciwszy do życia prywatnego, z
temi razem, którzy nas okrutnie czernili, goto-
wi będziemy odpowiadać na wszystkie ich za-
rzuty. Co jeżeli nastąpi, niema tak wielkiej
ofiary, którejbyśmy chętnie uczynić nie chcieli,
jeśli ta Oyczyźnie pożyteczną być może.

Polbrygada Włoska wkroczywszy do Can-
tonu Tessin, gdy do Bellinzona ciągnąć miała
rozkazano iey do siebie powracać. Woyska
Francuzkie w Szwycaarach utrzymują się ko-
sztem krajowym; żołd iednak z domu odbiera-
ją. Jest nadzieia, że w rozkładzie kontrybu-
cyi tężliwość, furazę, inne potrzeby odrządu
nakazanej Cantonom wszystkim, wzgląd będzie
na te powiaty i osoby, które nie należały do
powstania. Chociaż nam Konstytucyą, iak sły-
chać w Paryżu napisano; spodziewamy się iż
Konsul wysłuchać zechce uwagi i przełożenia,
które będą podane przez Deputatów zgroma-
dzonych na Consultę iako dobrze świadomych sta-
nu Oyczyzny, chęci i skłonności ziemków. Nie
ieden z insurgentów, którego aresztować miało,
uciekł. Posiadają iż małe Cantony nie wysła
Deputatów do Paryża. Pierwsza polbrygada
Szwajcarska krótko bawiąc w oyczyźnie, 400.
ludu przez dezercyą utraciła. — General en
chef Ney pisał do Prefektów; ażeby usilnie ga-
sili ducha niezgody, nienawiści, i zemsty; ostrze-
gając iż jeżeli dobrowolnie tego nie uczynią
Szwajcarowie; on będzie przymuszony do nie-
karnych gromad posyłać całego Francuzką. W
Coire General Rapp obiecał Grisonom, że do
ich kraju żołnierz obcy nie wnidzie. Ta po-
włność lud złożyć miała do pokoiu; stało się
przeciwnie. Konstytucyjni urzędnicy, zbroj-
ną siłą nie wsparci, na miejsce powrócić nie
mogli; airona im przeciwna pogrozkami, gwał-
tem nakoniec otwartym górę wzięła; odezwę
Konsula na kilku miejscach poszarpano. Cowidząc
Ney woysko posłał do Grisonów. W małych Can-
tonach wielkie jest nieukontentowanie; głośno
narzekają mieszkańcy na aresztowanie swoich nie-
gdys naczelników; tych kilku na wolność pu-
szczono.

Od granic Włokich iz Listopada.

Król Sardyński Wiktor Amedeusz wkrótce
ma przenieść mieszkanie z Rzymu do Velletri.
Przygotowania na przyjęcie iego w pałacu X.
Cesarini zupełnie ustały. Pośel tegoż Monar-
chy Margrabia Trevigno przybył do Neapolu.
i miał audyencyą u Króla Dwóch Sycylii. — Z
Niemiec wiadomość mamy; że Bawarski Elek-
tor ustępuje byłwzemu Xiążęciu Toskanii Pa-
latynat wyższy, biorąc w zamianę Voralberg;
i inne dzierżawy Austryackie w Szwabii. Co
gdy się stanie, Cesarz przyłączy Palatynat do
Królestwa Czeskiego, a prowincye dawniey We-
neckie odda bratu swojemu. — Minister Fran-
cuzki Salicetti obchodził nróczyście w Genui
dotoczną pamiątkę d. 18. brumaire; na bal za-
proszeni przybyli do niego; Doża, Arcy Biskup,
Senatorowie, posłowie zagraniczni.

z Paryża 19. Listopada.

Ambassador RPtey u dworu Wiedeńskiego
Champagny przysłał gońcem Sekretarza swoje-
go; wkrótce dokończony bydz ma interes inde-
mizacyi W. X. Toskanii. — Cormatin sławny
dowódzca Szuanów, po zawartej z RPtą ugo-
dzie podczas rewolucyi, podeyrzany o wszeczy-
nianie ruchów nowych w cytaelli Ham zam-
knięty, teraz na wolność puszczony, w Bat
mieszkać powinien do zamierzonego czasu, pod
okiem zwierzchności. — Lord Whitworth d. 6
Grudnia mieć będzie audyencyą u Konsula, przy-
czyną opóźnienia stało się zepsucie i kosztownych
ekwipażów i sprzętów, które dawno z Londy-

nu wysłane, na okrętach pozamakały. Zona ie-
go z pierwszym małżonkiem Xiążęciem Dorset
długo mieszkała w Paryżu; gdy poselski urząd
sprawował pod panowaniem Ludwika 16. — Xią-
że Ostrogoty, gdy mu się na zdrowiu znacznie
polepszyło w Montpellier; na zimę do Włoch
wyieżdża, żkąd ma powracać do Szwecyi. —
Konsulowa obdarzyła medalionem brylantowym
panienkę, która iey oddawała sławną chorągiew
w Beauvais niegdy zdobytą przez Joannę Ha-
chette.

Powszechnie tu jest rozumienie, że mocą
nowey ugody, dom Austriacki otrzyma część
Bawaryi po Inn rzekę; miasto Passau; Biskup-
stwo Freisingen; oddając w zamianę Elektorowi
twoje dzierżawy Szwabskie. — Admirat Villaret
z eskadrą przybył naostatek do Martyniki; zna-
lazł osadę zupełnie spokojną, Murzynów przy-
niewoli szczęśliwych. — Odebraliśmy dokładne
opisanie dzisiejszego stanu wyspy Francuzkiej;
Europeycków osiadłych liczy 13. tysięcy;
murzynów 50 t. W czasie rewolucyi zbierano
bawełny mało; ponieważ wywoz iey był tru-
dny; kawy ma bardzo wiele, naybardziej zaś go-
dne jest podziwiania rozmnożenie drzew goź-
dzikowych i muszkátowych; pierwszych w roku
ostatnim zebrano 200 tysięcy funtów, przez co
zmniejszył się handel wysp Moluckich; kawy ze-
brano 60 tysięcy; plantacya oney znacznie
się powiększa. Cukru mało robią mieszkańcy,
ponieważ na to wielkich nakładów trzeba; in-
dycht zupełnie zaniedbany. Drzewa bawełne
dające rozmnażać poczęto po zawartym pokoju.

Pierwszy Konsul rozkazał; ażeby Genera-
łom i Officerom, którzy na okrętach RPtey
będą wysyłani do osad zamorskich, iakoteż do
Hiszpanii lub iey dzierżaw po wszystkich czę-
ściach świata, gdzie wyższą płacono. Tenże
przepisał; ażeby Plebani tych miast, gdzie sam
Konsul wyznacza Mairów, należeli odtąd do
klasy pierwszej. Każdego roku za prośbą Bi-
skupów, Konsul z drugiej klasy do pierwszej
podwyższać tych będzie; którzy naybardziej
dystyngwować się będą gorliwością, pobożno-
ścią, i cnotą stanowi swojemu przyzwoitą. Pen-
syę iwszystkim co 3 miesiące wypłacać zalecił.
— Porucznik Jobert 6 regimentu dragonii otrzy-
mał szablę od Konsula iako nadgodę honorową.
W przywileiu wyliczył Buónaparte, iak ten Of-
ficer pod Kehl sam wydarł armatę Austrya-
kom, i na nich obrócił; pod Rastadt most ze-
psuty naprawił ogniem nieprzyacielskim okry-
ty; pod Marengo w nogę postrzelony; w róż-
nych bitwach 5 koni pod nim zabito; kilkana-
ście ran zadano. — W Departamencie Maine Loire
umarł nagle Rabault właściciel dóbr narodo-
wych i iędzia pokoiu; pleban donosząc o tem
ludowi; patrzcie, rzekł, kto źle żył, źle umiera;
to jest iak straszdytło. „ Departamentowy Pre-
fekt rozkazał go zaprowadzić do więzienia i
sądzić według prawa.

z Hagi 23. Listopada.

Pośel Cesarski Baron Feltz długo oczeki-
wany przybył, i audyencyą miał u Regencyi.
Administracya Departamentu Ober Yssel; uwia-
domiona iż w mieście Campen obrany urzędni-
kiem municypalnym Szlachcie Heerd; przyjął
wprawdzie urząd, lecz oświadczył razem; że
praw i przywileiów zekrwia zlanych na siebie
odstępować nie myśli, ponieważ są dawniejsze
nie tylko od rewolucyi; ale nawet od RPtey; roz-
kazała municypalności. ażeby tego obywatela
do sprawowania urzędu nie przypuściła, iako
przeciwiającego się prawu nowo ustanowionemu.
— W tych dniach Regencya ma podać trzech
Kandydatów zgromadzeniu prawodawczemu, z
których ieden Syndykiem zostanie. — W De-
partamentach Belgickich Francuzi pilnie dogła-
dają, ażeby Angielskie towary do kraju wpro-
wadzane nie były. Dotąd na nich nie zbywa-
ło nikomu; kompania assekuracyjna nie domaga-
ła się nad procentów 20; dziś przy powiek-

szoney od rządu baczności, żąda 35. Nie tylko morskie nadbrzeża strażami gęsto są osadzone, ale i jeszcze bardziej wzmocniony żołnierzem kordon od ściany Batawskiej.

W Bruxelles Buonaparte rozkazał przywiość do stopnia dawnego zgromadzenie Panien Miłosiernych, które tu się zatrudniały opatrywaniem chorych. Ponieważ klasztor ich był sprzedany w rewolucyi, inny dano wygodniejszy z przyłączonym funduszem dostatecznym. Według Paryżkich wiadomości, General en chef Leclerc na wyspie S. Domingo nie ma nad 16 tysięcy żołnierzy, co że mało jest na utrzymanie w karności kilkakroć tysięcy Murzynów, i obronę wyspy; przysłał do Europy niedawno Adiutanta swego prosząc o wsparcie. — Regencya przed kilku dniami wyznaczyła komisysy, która urządzić ma interesa Wschodnio Indyjskich osad RPtey, i handlu prowadzenie, a żeby administracya mniej była kosztowną, a obszerne dzierżawy z ich rządami zależały od władzy w kraju najwyższej. Kommissarzami są: Hogendorp, Meerman, Meederburgh, Pontoy, Six, Vereul, wszyscy dobrze znaiomi Oyczyźnie pracą, dziełami, doskonałością w materyach handlowych.

W teraźniejszym miesiącu Grudniu zaczy na się prenumerata zwyczajna na gazetę Kurjera Litewskiego, dla odbierających na miejscu kwartalną, dla odbierających zaś pocztą półroczną wydawana będzie iak dotąd regularnie, we Srodę i Sobotę między godziną 3 i 4 z południa. Cema dla odbierających ią w Wilnie dawnieysza, to iest na kwartał złotych Polsk: 15; o podwyższeniu ceny dla odbierających z Poczty, za przesyłkę dwoma rublami, obwieścił Pocztaamt Litewski doniesieniem osobno drukowanym. W tymże miesiącu przypada abonowanie Gazet krajowych i zagranicznych, iako też innych pism peryodycznych, w Rossyiskim, Niemieckim, i Francuzkim ięzyku, których tytuły i cena ogłoszone iuż są od Pocztamtu Litewskiego.

Instytutor D'Abry ma sobie za powinność donieść wczesnie Publicznosci, iż odtąd trzymać będzie iedynie Pensyą Francuzką dla Dam na stopniu dawniejszym; Kawalerską zamyka od następujących wakacyi.

Tenże JP. D'Abry donosi, że Grammatyka iego teoryczna i praktyczna Francuzka i Polska w 2 tomach na 4 części podzielona, może się sprzedawać po tomie iednym, podług upodobania. Pierwsze albowiem 2 części zawierają Grammatykę ogólną. W dwóch drugich częściach iest zbiór wyrazów właściwych Francuzom z Polskiem tłumaczeniem; reszta się dopełnia wypisami obszernemi z dzieł moralnych, krytycznych; anekdotami, rozmaitemi wiadomościami pożytecznemi prozą i wierszem; zagadkami, Szaradkami wybournemi; co się uczyniło dla przysługi tych, którzy chcąc doskonale umieć po Francuzku, książek nie mają. — Przytém młodzi pći oboiey z przykładów tu zebranych kształcić może serce i rozum, wkładając się do cnoty i ludzkości. Tom każdy na kleiowym papierze zł. 10, na wodnym 9. Znaydują się u Autora, i po wszystkich księgarniach Wileń.

Pewny szuka! Maiątku na wieczność, lub na zastawę od 200,000. złt. Poll. Ktoby chciał wypuścić lub sprzedać, raczy do JP. Kochańskiego Profes: zgłosić się mieszkającego w Akademii tuż przy Apteczce na dole.

Od Litewsko-Wileń. Gubern: Rządu podaje się do wiadomości, iż Graff Michal Oginski iako Opiekun i jedyny Sukcesor Dobr Xcia Xawerego Ogińskiego Ex-Kochmistra Litgo obiał za naywyższym J. IMP: MOSCI rozkazem w wszystkie Dobra wspomnionego Xcia Oginskiego w swoią Administracyą. Przeto gdyby wszyscy tak Tenuktorowie Dóbr, iako też Kredytorowie Xcia Oginskiego i Pretensorowie do majątku Procesu swoje z Xciem obrócili do Synowca iego Grafa Ogińskiego, który przyrzeka sprawiedliwe pretensye iak nayprędzey zaspokoić. 9bra 19. d. 1802. Ru.

Opuszczone i wruinę podane, przez Obywateli, w środku miasta Wilna i po przedmiesciach Pofsesye, zmuszają Magistrat Wileń: , do wydania przez ninieyszą publikacyą ostrzeżenie: że gdy Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest, aby Pofsesye w mieście Wilnie będące, ruinie podane, zanieprzystąpieniem przez Aktorów, do należney onych reparacyi, przez miasto plus offerenti były sprzedawane; dla tego Magistrat, w exekucyą tego prawa, ogólnie w wszystkich mających w tym mieście i na przedmiesciach Pałace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a przez opieszalosc ruinie i spustoszeniu pozostawione; aby naydaley do upłynienia roku, od daty ninieyszey publikacyi, starali się poruynowane zreparować, a puste place należycie zabudować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarzeniu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Pofsesye zruynowane, i Place puste; zajęte i przez publiczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764 Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Gdy termin wychodzi wydanym Kontraktem na utrzymanie koni pocztowych na stacyach siedmiu w Peie Wileń: nayduiących w dniu 1. Januaryi 1803. zastępując miejsce JW. Czyża Marszałka Pttu Wileń: i Kawalera sądzę być moim obowiązkiem tak wszystkim Obywateli dotąd utrzymujących Stacye pocztowe, iako też i tych którzyby sobie nadal życzyli konie na stacyach pocztowych w Peie Wileń: utrzymywać obwieścić przez publiczną Gazeta, ażeby do miasta Gubern: Wilna stawili się na dzień 27. 9bra 3 i 12. Xbra Ru biegnącego do Kancellaryi Ziem: Pttu Wileńskiego, w których terminach przez publiczną licytacyą takowe Stacye za naymniejszy cenę godzącemu się Obywatelowi 3-letnim lub podług umowy, i na dalsze lata Kontraktem wypuszczone będą. Datt w Wilnie 1802 9bra 20. Ignacy Grabowski Podkom: Pttu Wileń: zastępujący Marszałka

Rząd Gubernski Litewsko-Wileński na skutek rekwizycyi 2go Departamentu Sądu Gł: Gubernii Mińskiej, uwiadamia wszystkich Kredytorow, Summiezchnikow z Dobrami Stty Jana Nikodema Łopacińskiego mieszkających w Gubernii tuteyszey, aby stawali sami do Sądu Exdywizorskiego w dniu 23. następującego Mca xbra w Pttcie Dziśnieńskim w majątku Szarkowszczyźnie odbywać się mającego. Datt Mca 9bra 14. dnia 1802. Roku.